

selskaber, som selvfølge udfører deres arbejde et andet sted, end hvor hovedkontoret ligger, så får vi nu mulighed for at tage fat der og kontrollere de steder.

Der, hvor vi har valgt at trække grænsen, er der, hvor vi siger, at vi ikke vil have kontrol i private hjem uden retskendelse. Det mener vi ganske enkelt er et spørgsmål om at leve op til ordene i grundloven om hjemmets ukrænkelighed. Vi vil kontrollere, men vi vil ikke opfinde et stort bureaukratisk system, hvor vi skal til at føre regnskab med, hvem der har lavet hvad, for at afgøre, hvorvidt man har selv har foretaget et arbejde, har gjort det med venners hjælp eller har fået det gjort ved hjælp af sort arbejde. Vi mener simpelt hen ikke, at den gevinst, der måtte være, står mål med ressourcerne, og derfor er det godt i tråd med, at vi har sagt, at vi går efter det omfattende organiserede sorte arbejde. Og det sorte arbejde er desværre meget omfattende.

Vores initiativer på pantområdet og vores initiativer over for revisorer på skatteyderes regning er også blevet nævnt. Så er der diskussionen om logbogen. Vi har valgt den, netop fordi også vi undrer os over, at så mange af de mennesker, vi møder på arbejdsstederne, kommer til os og siger, at det er første arbejdsdag, og at det er derfor, de ikke er registreret nogen steder. Man kunne med et skævt smil sige, at det må være udtryk for, at regeringens jobskabende politik virker, at så mange har første arbejdsdag, men det er nok ikke sandsynligt, at helt op mod en ottendedel af alle medarbejdere tilfældigvis har første arbejdsdag den dag, vi kommer ud for at kontrollere. Derfor er der en klar indikation på, at der her er et område, hvor der sandsynligvis svindles.

Derfor er der behov for at få skabt ikke en stor administrativ byrde, men et tiltag, der gør, at vi kan give de virksomheder, der snyder, et ekstra pålæg. Ikke alle de lovlydige, ikke alle dem, der har orden i bøgerne, men dem, der snyder, får et pålæg om at lave et register, en logbog, over deres medarbejdere, så vi slipper for den svindel med, at man bare påstår, at det er første arbejdsdag.

Der er nogle enkelte ordførere, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt der nu er ressourcer nok. For det første bliver der på finansloven for næste år afsat 10 mio. kr. ekstra på det her område. For det andet er det et spørgsmål om at give vores folk nogle bedre værktøjer til at leve op til de intentioner, vi har. Det er et spørgsmål om at give vores folk nogle bedre værktøjer,

sådan at de kan udføre deres arbejde mere effektivt.

Kl. 18.50

For det tredje er det sådan, at den strukturreform, vi er i gang med, medfører, at der frigøres nogle ressourcer fra administrativt arbejde og dobbeltarbejde, som enten kan kanaliseres over i andre dele af velfærdssamfundet eller bruges til at styrke den udgående kontrol på det her område.

Jeg har til sidst to kommentarer. Den ene kommentar er til hr. Morten Homann, der spørger, om der har været nogen effekt af regeringens skattepolitik på det her område. Et af de områder, hvor man kan se, at regeringens skattepolitik gør en forskel, er antallet af mennesker, der har en gevinst på under 1.000 kr. i måneden ved at gå i arbejde.

Det er sådan, at der er en række mennesker, for hvem forskellen mellem at være på overførselsindkomst og på arbejdsmarkedet ligger på under 1.000 kr. om måneden. Under den tidligere regering, som hr. Morten Homann støttede, var der 170.000 danskere, der havde under 1.000 kr. om måneden ekstra til sig selv ved at gå i arbejde. Det seneste tal er nu på baggrund af bl.a. regeringens skattepolitik med beskæftigelsesfradrag – i gåseøjne – kun 120.000. 120.000 er for meget, men det er et markant fald i forhold til situationen under den tidligere regering, og det skyldes bl.a., at vi har lavet et beskæftigelsesfradrag, og at regeringens skattepolitik dermed tilskynder til at tage et lovlydigt arbejde og ikke lave sort arbejde.

Min anden kommentar er til hr. Jann Sjursen, der nævner, hvor der findes sort arbejde. Jeg tror på, at der findes sort arbejde hos frisører, i pizzeriaer, restauranter, bagerier, landbrug, taxaselskaber, rengøringselskaber og byggefirmaer, for det her problem er desværre blevet så altomfattende, at vi ikke kan tage skyklapper på og sige, at det drejer sig om enkelte brancher. Der er i alle brancher, er jeg bange for, brodne kar, som forsøger at udnytte reglerne for at undgå at betale moms og afgifter, som påfører samfundet et tab og deres kolleger og konkurrenter en unfair konkurrencesituation. Derfor er det nødvendigt, at vi griber ind, og derfor håber jeg, at hele Folketinget vil bakke op om det, som Ole Bjørn har kaldt det største indgreb nogen sinde skattheistorisk set.

Jeg håber, at Folketinget samlet set vil bakke op, og at de småuenigheder, der måtte være, kan blive ryddet af vejen, så vi kan sende et klart sig-